

Když v my - šle - ní u | smr - ce - ní Je - ží - še | roz - jí - mám,

lí - to - sti | se pu - ká | sr - dce a vše - cek | o - mdlí - vám.

Díl první

1. Když v myšlení usmrcení Ježíše rozjímám, / litosti se puká srdce a všecek omdlívám.
2. I kamenné srdce věrné musíť sebou hnouti, / v rozjímání Krista rány musíť rozplynouti.
3. Když v Zahradě v tejně raddě s Otcem svým rozmlouval, /
škodný rádce, Jidáš zrádce, o Mistra se smlouval.
4. Mistra prodal, nelitoval učitele svého, / políbením vymyšleným zradil nevinného.
5. Ach, jak litě hned noci té anjelského Pána / pěstmi prali, vlasy rvali ukrutně do rána.
6. Ó Kriste můj, ten nocleh tvůj jaks truchlivě přečkal, / truchlejšího, smutnějšího rána's míle dočkal.
7. Vladařovi Pilátovi k odsouzení vydán, / ach v svém lidu jakou křivdu trpí nebeský Pán.
8. Stvořitelem, držitelem nebe, země jsouce, / má sejítí, souzen býti všeho světa Soudce.
9. Pilát mého nevinného Ježíše ukázal, / však na zprávu proti právu mrskat ho rozkázal.
10. Ó kamenná, hled' duše má, hled' na bičování, / srdečnými slzy tvými mej Kristové rány.
11. Neníť v cele v svatém těle místa nejmenšího, / ach zmrskali, zbičovali Syna Panenského.
12. Tak ztrzyzněný, zohavený vydán k posmívání, / anjelský Král korunován v krvi oplyvání.
13. Ó jak může věrná duše Pána svého snéstí / bez slzení, bez omdlení ukrutně bolesti!
14. Svatou hlavu, světa slávu, trním mu opletli, / až krvavé slzy právě z očí jeho tekly.
15. Ach, hluboce ostré špice do mozku mu vtiskli, / knytly silně točíc divně křížem hlavu stiskli.

Díl druhý

16. Tuť svatá tvář, anjelská zář, v šarlat se oblékla, / když pramení z ran bodení, všecka krvi tekla.
17. Co hanění, co klanění, oči zavázání, / co plvání, vlasů rvaní, co poličkování!
18. Ach má duše, kdož to může slovem postihnouti, / co tu tvůj Pán korunován musil podniknouti.
19. Jižť novina, zni hodina, kterou Otec zapsal; / kříž hned vzíti, na smrt jíti Pilát mu rozkázal.
20. S křížem vyšel, k místu přišel, kde měl smrt podniti, / k vůli Otce chtěc do konce hořký kalich píti.
21. Jižť ostatný boj udatný, mé srdce, rozjímej, / ach s lítosti na bolesti Ježíše zpomínej.
22. Hled' litostné, nemilostné nevinným trhání, / hled' hněvivé, závistivé Krista křížování.
23. Naskrz prudce nohy, ruce hřeby přeostrými, / ach, prohnali, roztrhali hřeby železnými.
24. Jak rozpjaté tělo svaté na kříži omdlévá, / ach, jak můj Pán ze všechněch ran krev štědře vylévá.
25. Tuť bolesti, tu tesknosti milostného Pána / trápí silně, nevymluvně, tu poslední rána.
26. Ó nezpytůj, než politůj, duše má, s žalosti, / co tu tvůj Pán z tvých hořkých ran pocítil bolesti.
27. Hřeby v ruce trápí srdce, srdce mé milosti, / ach pronikly všechny žíly ukrutné bolesti.